

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

BANČNI NADZOR

Dodatek k Vodniku ECB po opcijah in diskrecijskih pravica iz prava Unije

BANKENTOEZICHT

Avgust 2016

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHLAD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

BANKENAUF SICHT

SUPERVISÃO BANCÁRIA

Uvod

- (1) V tem dokumentu je opisan pristop ECB k izvajanju nekaterih opcij in diskrecijskih pravic, ki so določene v Uredbi (EU) 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ (uredba kapitalskih zahtevah, CRR) ter Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta² (direktiva o kapitalskih zahtevah, CRD IV) ter so prenesene na pristojne organe. Cilj je zagotoviti koherentnost, učinkovitost in transparentnost nadzorne politike, ki se bo uporabljala pri nadzorni oceni prošelj pomembnih nadzorovanih subjektov v okviru enotnega mehanizma nadzora (EMN). Ocena bo opravljena v skladu z ustreznimi določbami uredbe o kapitalskih zahtevah ter Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (Delegirana uredba Komisije (EU) št. 2015/61) ter v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero se implementirajo ustrezne določbe direktive o kapitalskih zahtevah IV.

¹ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 1).

² Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES.

Razdelek II

Politika in kriteriji ECB za izvajanje opcij in diskrecijskih pravic iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV

Poglavje 1

Konsolidirani nadzor in opustitev uporabe bonitetnih zahtev

3. OPUSTITEV KAPITALSKIH ZAHTEV (člen 7 uredbe o kapitalskih zahtevah)

V pododstavku »Člen 7(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, ki zadeva opustitev uporabe zahtev za podrejene institucije« se po številki (4)(i) na 7. strani vstavi nov stavek: »Pri ocenjevanju prošnje za opustitev kapitalskih zahtev namerava ECB upoštevati tudi dejavnike v zvezi s količnikom finančnega vzvoda glede na to, da se po členu 6(5) uredbe o kapitalskih zahtevah z odobritvijo takšne opustitve avtomatično opustijo tudi zahteve glede finančnega vzvoda na isti ravni strukture skupine. ECB bo takšne dejavnike upoštevala pri ocenjevanju prošenj za opustitev v skladu s členom 7 uredbe o kapitalskih zahtevah, potem ko bo v pravo Unije vključena minimalna raven količnika finančnega vzvoda kot ena od zahtev v okviru prvega stebra. Ne glede na to bo ECB takoj upoštevala dejavnike v zvezi s finančnim vzvodom pri zahtevah glede poročanja in razkritja, saj se te zahteve že uporabljajo, in sicer v skladu z veljavno zakonodajo.³«

V pododstavku »Člen 7(3) uredbe o kapitalskih zahtevah, ki zadeva opustitev uporabe zahtev za nadrejene institucije« se po številki (iii) na 8. strani vstavi nov stavek: »Pri ocenjevanju prošnje za opustitev kapitalskih zahtev namerava ECB upoštevati tudi dejavnike v zvezi s količnikom finančnega vzvoda glede na to, da se po členu 6(5) uredbe o kapitalskih zahtevah z odobritvijo takšne opustitve avtomatično opustijo tudi zahteve glede finančnega vzvoda na isti ravni strukture skupine. ECB bo takšne dejavnike upoštevala pri ocenjevanju prošenj za opustitev v skladu s členom 7 uredbe o kapitalskih zahtevah, potem ko bo v pravo Unije vključena minimalna raven količnika finančnega vzvoda kot ena od zahtev v okviru prvega stebra. Ne glede na to bo ECB takoj upoštevala dejavnike v zvezi s finančnim

³ Pri tem je treba opozoriti, da se od finančnih institucij, tudi če jim je bila odobrena opustitev po členu 7 uredbe o kapitalskih zahtevah, ki zajema tudi zahteve glede finančnega vzvoda, še vedno zahteva, da izvajajo politike in procese za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda v skladu z okvirom, ki ga določi pristojni organ v skladu s členom 87 direktive o kapitalskih zahtevah IV, in nacionalnimi izvedbenimi pravnimi akti.

vzvodom pri zahtevah glede poročanja in razkritja, saj se te zahteve že uporabljajo, in sicer v skladu z veljavno zakonodajo.⁴«

4. IZKLJUČITEV IZPOSTAVLJENOSTI ZNOTRAJ SKUPINE IZ IZRAČUNA KOLIČNIKA FINANČNEGA VZVODA (člen 429(7) uredbe o kapitalskih zahtevah v povezavi z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/62)

Pri izvajanju diskrecijske pravice, predvidene v členu 429(7) uredbe o kapitalskih zahtevah, bo ECB prošnje nadzorovanih subjektov ocenila ob upoštevanju spodaj navedenih specifičnih vidikov, s čimer bo zagotovila previdno izvajanje regulativnega okvira.

Cilj ocene je predvsem zagotoviti, da se s količnikom finančnega vzvoda natančno meri finančni vzvod, obvladuje tveganje prevelikega finančnega vzvoda in vzpostavlja ustrezna podpora tveganju prilagojenim kapitalskim zahtevam (glej uvodni izjavi 91 in 92 uredbe o kapitalskih zahtevah ter člen 4(1), pododstavka (93) in (94), uredbe o kapitalskih zahtevah, zlasti opredelitev »tveganja prevelikega finančnega vzvoda«), vendar ob ustreznem upoštevanju nemotenih tokov kapitala in likvidnosti znotraj skupine na domači ravni. Če se izvzetje odobri, je temeljnega pomena, da se »tveganje prevelikega finančnega vzvoda«, kot je opredeljeno v zakonodaji, ne skoncentrira znotraj ene podrejene družbe v skupini, ki se ocenjuje.

V ta namen bo ECB preverila vsaj naslednje dejavnike.

(1) Morebiten vpliv spremembe gospodarskih in tržnih razmer na kreditno institucijo, zlasti z vidika njene pozicije financiranja.

Ocena bi morala predvsem potrditi, da institucija ne bo takoj izpostavljena neugodnim tržnim dogajanjem (ko se bodo pojavila), vključno z neugodno spremembo v pogojih financiranja. Pri tem bi morali biti tržni šoki tako veliki, da bi kreditno institucijo prisilili k odprodaji drugih aktivnih bilančnih postavk, ker bi se razpoložljivo financiranje uporabljalo za ohranjanje financiranja izpostavljenosti znotraj skupine. Nasprotno pa opustitev ne bo odobrena, če bo ocena pokazala, da je mogoče utemeljeno predpostavljati, da bi se takšna možnost lahko uresničila in da bi zaradi izpostavljenosti znotraj skupine lahko nastalo tveganje v zvezi s finančnim vzvodom, kot je opredeljeno v členu 4(1)(94) uredbe o kapitalskih zahtevah, zaradi katerega bi bili potrebni »nenačrtovani popravni ukrepi« ali »prisilna prodaja sredstev«. V takšnih okoliščinah bi izključitev izpostavljenosti znotraj skupine iz količnika finančnega vzvoda namreč pomenila, da količnik ne kaže celotnega tveganja v zvezi s finančnim vzvodom, kar bi oviralo ugotavljanje tega tveganja, kot se zahteva v

⁴ Pri tem je treba opozoriti, da se od finančnih institucij, tudi če jim je bila odobrena opustitev po členu 7 uredbe o kapitalskih zahtevah, ki zajema tudi zahteve glede finančnega vzvoda, še vedno zahteva, da izvajajo politike in procese za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda v skladu z okvirom, ki ga določa pristojni organ v skladu s členom 87 direktive o kapitalskih zahtevah IV, in nacionalnimi izvedbenimi pravnimi akti.

skladu s procesi iz člena 87 direktive o kapitalskih zahtevah in z nadzorniškimi ovrednotenjem iz člena 98(6) direktive o kapitalskih zahtevah.

Analiza bi morala temeljiti na oceni likvidnostnega tveganja in tveganja pri financiranju kreditne institucije, ki jo opravi skupna nadzorniška skupina v kontekstu procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP).

Da se takšni dejavniki v posameznih primerih ne bi šteli kot relevantni, bi morala ocena pokazati, da je likvidnostna pozicija in pozicija financiranja kreditne institucije močna in odporna proti neugodnim spremembam gospodarskih in tržnih razmer, kar pomeni, da subjektu ne bo treba izvajati »nenačrtovanih popravniških ukrepov« ali »prisilne prodaje sredstev«, da bi tako zaščitil izpostavljenost(i) znotraj skupine.

- (2) Pomembnost izpostavljenosti znotraj skupine pri subjektu proslcu z vidika skupne velikosti bilance stanja, zabilančnih obveznosti in pogojnih obveznosti glede plačila, predložitve ali zagotovila zavarovanja.

ECB namerava izvesti v prihodnost usmerjeno oceno, kar naj bi preprečilo, da zaradi izvetja izpostavljenosti znotraj skupine količnik finančnega vzvoda ne bi več ustrezno meril »finančnega vzvoda«, kot je opredeljen v členu 4(1)(93) uredbe o kapitalskih zahtevah. V prihodnost usmerjena ocena pomeni, da bo ECB preverila tudi, ali obstajajo razlogi (npr. analiza poslovnega modela, sektorska koncentracija itd.) za sklepanje, da se bo v prihodnje bilanca stanja banke povečala oziroma da se bodo izpostavljenosti znotraj skupine povečale, čeprav se ob vložitvi prošnje zdijo relativno majhne.

- (3) Učinek, ki bi ga imela izključitev izpostavljenosti znotraj skupine na funkcijo količnika finančnega vzvoda kot učinkovitega dodatnega merila poleg tveganju prilagojenih kapitalskih zahtev (podpora).

Ta ocena bi morala upoštevati tudi dejstvo, da – če so pogoji iz člena 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah izpolnjeni in je opustitev odobrena (glej v nadaljevanju poglavje 3.3) – institucija v kontekstu tveganju prilagojenih kapitalskih zahtev ne bo vzdrževala kapitala za tveganja, povezana z izpostavljenostmi znotraj skupine.

- (4) Ali bi imela odločitev o uporabi člena 429(7) uredbe o kapitalskih zahtevah nesorazmerno velik negativen vpliv na načrt za sanacijo in reševanje.

Potem ko bo v pravo Unije uvedena minimalna zahteva glede količnika finančnega vzvoda, bo ECB ocenila, ali je treba trenutno usmeritev politike kakorkoli prilagoditi.

10. VREDNOTENJE AKTIVNIH IN ZABILANČNIH POSTAVK – UPORABA MEDNARODNIH STANDARDOV RAČUNOVODSKEGA POROČANJA (MSRP) ZA BONITETNE NAMENE (člen 24(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB je sklenila, da na splošno ne bo izkoristila opcije iz člena 24(2) uredbe o kapitalskih zahtevah, ki pristojnim organom dovoljuje, da od kreditnih institucij

zahtevajo, da za bonitetne namene izvedejo vrednotenje aktivnih in zabilančnih postavk ter določitev kapitala v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi tudi v primerih, ko veljavni nacionalni računovodski okvir zahteva uporabo splošno sprejetih računovodskih načel (glej tudi člen 24(1) uredbe o kapitalskih zahtevah). Banke lahko torej še naprej poročajo nadzorniku v skladu s svojimi nacionalnimi računovodskimi standardi.

ECB bo kljub temu ocenjevala prošnje za uporabo mednarodnih računovodskih standardov za namene bonitetnega poročanja (tudi v primerih, ko se v skladu z nacionalnim računovodskim okvirom uporabljajo splošno sprejeta računovodska načela) v skladu s členom 24(2) uredbe o kapitalskih zahtevah.

V ta namen ECB pričakuje, da:

- (1) bodo prošnjo predložili pravni zastopniki vseh pravnih subjektov v bančni skupini, ki bodo za bonitetno poročanje dejansko uporabljali mednarodne računovodske standarde zato, ker jim je bila odobrena prošnja;
- (2) bo za bonitetne namene veljal enak računovodski okvir za vse poročevalske subjekte v bančni skupini, s čimer bo zagotovljena konsistentnost med podrejenimi družbami, ustanovljenimi v isti državi članici ali tudi v različnih državah članicah. Za ta namen se šteje, da je bančna skupina sestavljena iz vseh pomembnih nadzorovanih subjektov, vključenih v skupino, kot je bila določena v odločitvi o pomembnosti, ki velja za subjekte prisilce;
- (3) bo zunanji revizor predložil izjavo, s katero bo potrdil, da so podatki institucije, pripravljene v skladu z Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (MSRP), potem ko je bila instituciji odobrena prošnja, skladni z veljavnimi MSRP, kot jih je odobrila Evropska komisija. Ta izjava se predloži ECB skupaj s poročanimi podatki, ki jih revizor potrdi najmanj enkrat letno.

Uporaba MSRP za bonitetno poročanje bo potem, ko je bila kreditna institucija uradno obveščena o odločitvi ECB, da odobri prošnjo, trajno veljala za vse relevantne zahteve bonitetnega poročanja.

ECB lahko, če je to primerno in za vsak primer posebej, pretehta uporabo prehodnega obdobja, preden se začnejo navedeni pogoji izvajati v celoti.

Poglavje 3

Kapitalske zahteve

3. IZRAČUN ZNESKOV TVEGANJU PRILAGOJENIH IZPOSTAVLJENOSTI – IZPOSTAVLJENOSTI ZNOTRAJ SKUPINE (člen 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je mogoče prošnjo za opustitev uporabe zahtev iz člena 113(1) uredbe o kapitalskih zahtevah odobriti kreditnim institucijam prosilkam potem, ko se oceni vsak posamezen primer. Kot jasno določa člen 113(6)(a), mora biti nasprotna

stranka kreditne institucije druga kreditna institucija ali investicijsko podjetje, finančna institucija ali družba za pomožne storitve, za katere veljajo ustrezne bonitetne zahteve. Poleg tega mora imeti nasprotna stranka sedež v isti državi članici kot kreditna institucija (člen 113(6)(d)).

Pri tej oceni bo ECB upoštevala naslednje dejavnike.

- (4) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 113(6)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah, da je namreč nasprotna stranka vključena v polno konsolidacijo iste skupine, bo ECB upoštevala, ali so zadevni subjekti vključeni v polno konsolidacijo iste skupine v sodelujoči državi članici z uporabo metod bonitetne konsolidacije iz člena 18 uredbe o kapitalskih zahtevah.
- (5) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 113(6)(c) uredbe o kapitalskih zahtevah, da se namreč za nasprotno stranko uporabljajo isti postopki ovrednotenja, merjenja in obvladovanja tveganj kot za institucijo, bo ECB upoštevala, ali:
 - (i) je višje vodstvo subjektov v smislu uporabe člena 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah odgovorno za upravljanje tveganj in ali se merjenje tveganj redno preverja;
 - (ii) so v organizaciji vzpostavljeni redni in transparentni komunikacijski mehanizmi, tako da imajo lahko upravljalni organ, višje vodstvo, poslovne dejavnosti, funkcija upravljanja tveganj in druge kontrolne funkcije vsi dostop do informacij o merjenju, analiziranju in spremljanju tveganj;
 - (iii) so interni postopki in informacijski sistemi konsistentni in zanesljivi v celotni konsolidirani skupini, tako da je mogoče vse vire pomembnih tveganj ugotavljati, meriti in spremljati na konsolidirani podlagi ter tudi, kolikor je potrebno, posebej po subjektih, poslovnih dejavnostih in portfeljih;
 - (iv) se ključne informacije o tveganjih redno poročajo centralni funkciji za upravljanje tveganj v nadrejeni družbi, s čimer se omogoči ustrezno centralizirano ovrednotenje, merjenje in obvladovanje tveganj v vseh subjektih znotraj skupine.
- (6) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 113(6)(e) uredbe o kapitalskih zahtevah, da namreč ni trenutnih ali predvidenih dejanskih ali pravnih ovir za takojšen prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti od nasprotne stranke do institucije,⁵ bo ECB upoštevala, ali:
 - (i) lastniška in pravna struktura skupine ne ovira prenosljivosti kapitala ali odplačila obveznosti;

⁵ Poleg omejitev, ki izhajajo iz nacionalne zakonodaje o gospodarskih družbah.

- (ii) formalen postopek odločanja glede prenosa kapitala med institucijo in njeno nasprotno stranko omogoča takojšen prenos;
- (iii) statut institucije in statut nasprotne stranke, delničarski sporazum ali kak drug znan dogovor ne vsebuje določb, ki bi lahko ovirale prenos kapitala ali odplačilo obveznosti od nasprotne stranke do institucije;
- (iv) v preteklosti ni bilo hujših težav z vodstvom ali z upravljanjem in vodenjem družbe, ki bi lahko negativno vplivale na takojšen prenos kapitala ali odplačilo obveznosti;
- (v) ni tretje osebe,⁶ ki bi lahko nadzirala ali preprečila takojšen prenos kapitala ali odplačilo obveznosti;
- (vi) predloga COREP »Kapitalska ustreznost skupine« (Priloga 1 k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 680/2014⁷), katere namen je omogočiti popoln vpogled v porazdelitev tveganj in kapitala v skupini, ne kaže na nobena razhajanja v tem pogledu.

- **Dokumentacija v zvezi z odločitvijo o odobritvi po členu 113(6)**

Za namene ocenjevanja v skladu s členom 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah mora kreditna institucija prosilka predložiti naslednje dokumente, razen če jih ni že predložila ECB v skladu z drugimi predpisi, odločitvami ali zahtevami:

- (i) aktualen organigram subjektov v konsolidirani skupini, ki so vključeni v polno konsolidacijo v isti državi članici, bonitetno kvalifikacijo posameznih subjektov (kreditne institucije, investicijskega podjetja, finančne institucije, družbe za pomožne storitve) ter seznam subjektov, ki nameravajo uporabljati člen 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah;
- (ii) opis politik upravljanja in obvladovanja tveganj ter kako so centralno opredeljene in se centralno uporabljajo;
- (iii) pogodbeno podlago – če obstaja – za okvir upravljanja tveganj v skupini kot celoti, skupaj z dodatno dokumentacijo, kot so skupne politike na področju kreditnega tveganja, tržnega tveganja, likvidnostnega tveganja in operativnega tveganja;
- (iv) opis možnosti, ki jih ima nadrejena institucija/družba, da uveljavi upravljanje tveganj v skupini kot celoti;
- (v) opis mehanizma, ki zagotavlja takojšen prenos kapitala in odplačilo obveznosti v primeru finančnih težav enega od subjektov v skupini;

⁶ Tretja oseba je vsaka oseba, ki ni nadrejena oseba ali podrejena družba, član njenih organov odločanja ali delničar.

⁷ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28. 6. 2014, str. 1).

- (vi) spremni dopis, ki ga podpiše pravni zastopnik nadrejene osebe v skladu z veljavno zakonodajo in ima priloženo odobritev upravljalnega organa, v katerem je navedeno, da pomembna nadzorovana kreditna institucija izpolnjuje vse pogoje iz člena 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah na ravni skupine;
- (vii) pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali interna pravna služba in odobri upravljalni organ nadrejene osebe, iz katerega je razvidno, da poleg omejitev iz zakonodaje o gospodarskih družbah ni ovir za prenos kapitala ali odplačilo obveznosti, ki bi izhajale bodisi iz veljavnih zakonodajnih ali regulativnih aktov (vključno z davčno zakonodajo) bodisi iz pravno zavezujočih dogovorov;
- (viii) izjavo, ki jo podpišejo pravni zastopniki in odobrijo upravljalni organi nadrejene osebe in subjektov v skupini, ki nameravajo uporabljati člen 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah, v kateri je potrjeno, da ni praktičnih ovir za prenos kapitala ali odplačilo obveznosti.

Poglavje 5

Likvidnost

4. DODATNI ODLIVI ZAVAROVANJA S PREMOŽENJEM ZARADI SPROŽILCEV ZNIŽANJA BONITETNE OCENE (člen 30(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB bo ocenila pomembnost odlivov, o katerih kreditne institucije poročajo v zvezi z dodatnimi odlivi in potrebami po zavarovanju s premoženjem, za vse pogodbe, katerih pogodbeni pogoji povzročijo odlive v 30 koledarskih dneh po poslabšanju zunanje bonitetne ocene za tri stopnje.

Če kreditna institucija nima zunanje bonitetne ocene, se pričakuje, da bo poročala o vplivu na njene odlive, ki ga ima pomembno poslabšanje njene kreditne kvalitete, tj. poslabšanje za tri stopnje. Skupna nadzorniška skupina bo od primera do primera ocenila, kako se ta vpliv ugotavlja, odvisno od posebnosti vsake pogodbene določbe.

Na splošno oziroma na podlagi trenutno razpoložljivih informacij iz dosedanjega regulatornega poročanja bi ECB izmed zneskov odlivov, o katerih poročajo kreditne institucije, kot pomembne obravnavala tiste odlive, ki predstavljajo najmanj 1% bruto odlivov v posamezni instituciji (tj. vključno s tistimi dodatnimi odlivi, ki jih sproži zgoraj omenjeno poslabšanje kreditne kvalitete).

Od institucij se pričakuje, da bodo o teh odlivih poročale neposredno v okviru rednih poročil, ki jih morajo predložiti ECB v skladu s členom 415(1) uredbe o kapitalskih zahtevah.

ECB bo ponovno ocenila primernost tega praga (1% bruto odlivov likvidnosti) v roku enega leta po dokončnem sprejetju tega vodnika, potem ko bo uveljavljen

harmoniziran okvir poročanja v EU v skladu z delegirano uredbo o količniku likvidnostnega kritja.

14. ZGORNJA MEJA PRILIVOV (člen 33(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB se zaveda, da bi izvajanje te opcije o likvidnostnih zahtevah pod določenimi pogoji, namreč v kombinaciji z opcijo iz člena 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 (glej odstavek 5 zgoraj v tem poglavju), z vidika subjekta prejemnika likvidnosti lahko imelo podoben učinek kot opustitev po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah (tj. takrat, ko se v primeru kombinacije navedenih opcij zahteva po likvidnostnem blažilniku za izvzeto institucijo zmanjša na nič ali skoraj nič), čeprav za ti dve izvzetji veljajo različne specifikacije.

Zaradi tega bo ECB pri izvajanju kombinacije teh dveh opcij in pri odobritvi zadevnih opustitev zagotovila, da to ne bo povzročilo neskladnosti ali nasprotja s politiko, opredeljeno v odstavku 5 v poglavju 1 tega vodnika, glede odobritve opustitve po členu 8, kadar gre za iste subjekte znotraj istega perimetra.

Podrobnosti o kombinaciji izvzetja po členu 33(2) in opustitve po členu 34 ter o njuni interakciji z opustitvijo po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah so predstavljene spodaj v specifikacijah za ocenjevanje prilivov po pododstavku (a).

ECB na splošno meni, da je mogoče zgornjo mejo prilivov iz člena 33(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 v celoti ali deloma opustiti po posebni oceni prošenj, ki jih predložijo nadzorovani subjekti v skladu s členom 33(2) te uredbe. Takšna ocena bo izvedena v skladu s spodaj opredeljenimi dejavniki za vsako vrsto izpostavljenosti.

- **Ocena glede odobritve izvzetja iz zgornje meje prilivov po členu 33(2)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 (prilivi znotraj skupine)**

- (i) Prilivi, ki izvirajo od nadrejene osebe ali podrejene družbe kreditne institucije ali druge podrejene družbe iste nadrejene kreditne institucije ali družbe, ki je z zadevno kreditno institucijo povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.

Nadrejena institucija se razume kot nadrejena oseba v skladu z opredelitvijo iz člena 4(1)(15) uredbe o kapitalskih zahtevah, medtem ko se podrejena družba razume v skladu z opredelitvijo iz člena 4(1)(16) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Oba subjekta morata biti vključena v isti obseg konsolidacije, kot ga opredeljuje člen 18(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, razen če nista v razmerju v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.

ECB načeloma ne namerava odobriti takšnega izvzetja institucijam, za katere ne velja 75-odstotna zgornja meja prilivov iz člena 33(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. ECB namerava izvzeti samo tiste institucije, ki trenutno beležijo prilive, ki presegajo 75% njihovih bruto odlivov, oziroma institucije, pri katerih se upravičeno pričakuje, da bodo v

bližnji prihodnosti beležile prilive, ki presegajo 75% njihovih bruto odlivov, pri čemer bo upoštevala tudi morebitno volatilnost količnika likvidnostnega kritja.

- (1) Kot že omenjeno, bo ECB posebno pozornost namenjala primerom, kjer se ta opcija izvaja v kombinaciji z opcijo iz člena 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, če je bila odobrena ugodnejša obravnava okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov znotraj skupine.

Izvajanje teh dveh opcij v kombinaciji bi lahko privedlo do ničelnega količnika likvidnostnega kritja pri subjektu prejemniku likvidnosti. Zato bi lahko pod določenimi pogoji imelo pri subjektu prejemniku likvidnosti učinek, ki je primerljiv z opustitvijo po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah. S tega vidika bi morala ECB zagotoviti, da odobritev prošnje za uporabo kombinacije teh dveh opcij ali za ločeno uporabo izvetja po členu 33(2)(a) ni v nasprotju s sprejeto politiko glede prošenj za opustitev po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah, kadar gre za iste subjekte.

Ko pogoji glede opustitve po členu 8 niso izpolnjeni iz razlogov, na katere institucija ali skupina nima vpliva, ali ko ECB ni prepričana, ali je dejansko možno odobriti opustitev po členu 8, bo namesto tega uporabila možnost, da se odobri kombinacija ugodnejše obravnave po členu 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 in izvetja iz zgornje meje prilivov v skladu s členom 33(2)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Kot že omenjeno, je mogoče kombinacijo opcij po členu 33(2)(a) in členu 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 odobriti samo v primeru, ko to ni v nasprotju s sprejeto politiko, ki se uporablja za opustitev po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah, kadar gre za iste subjekte.

- (2) ECB meni, da je takrat, ko se prošnje predložijo v skladu s členom 34 ter s členom 32(2)(a) delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja za iste prilive, primerno, da se ocena glede prilivov od nečrpanih okvirnih ali likvidnostnih kreditov opravi v skladu s specifikacijami iz člena 34 omenjene delegirane uredbe, da se zagotovi doslednost.
- (3) Tudi ko se za izvetje po členu 33(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 ne zaprosi v kombinaciji z ugodnejšo obravnavo v skladu s členom 34 te uredbe, bo ECB upoštevala morebiten vpliv tega izvetja na količnik likvidnostnega kritja institucije in njen likvidnostni blažilnik ter vrste prilivov znotraj skupine, ki naj bi bili izvzeti iz zgornje meje prilivov. ECB tako priznava, da bi pod določenimi pogoji lahko imela ločena odobritev tega izvetja podoben vpliv na institucijo, izvzeto iz zgornje meje prilivov, kot izvetje, odobreno v skladu s členom 8 uredbe o kapitalskih zahtevah.

Zadevni prilivi bi torej morali izpolnjevati minimalne značilnosti, na podlagi katerih bi bila ECB v zadostni meri prepričana, da se lahko kreditna institucija prosilka zanese nanje v primeru likvidnostnih potreb v stresnih časih. Zaradi tega ECB meni, da bi morali prilivi izkazovati naslednje značilnosti.

- (i) Ni nobenih pogodbenih klavzul, ki bi zahtevale izpolnjevanje specifičnih pogojev, da bi priliv postal razpoložljiv.
- (ii) Ni nobenih določb, ki bi nasprotni stranki znotraj skupine, od katere prihaja priliv, dovoljevale, da odstopi od pogodbenih obveznosti ali da naloži dodatne pogoje.
- (iii) Pogojev pogodbenega dogovora, iz katerega izhajajo prilivi, ni mogoče bistveno spremeniti brez prejšnje odobritve ECB. Razširitev ali podaljšanje pogodb pod istimi pogoji, kot so veljali v prejšnjih pogodbah, sama po sebi ne zahteva prejšnje odobritve. Ne glede na to je treba o razširitvah ali podaljšanjih pogodb obvestiti ECB.
- (iv) Za prilive velja simetrična ali konservativnejša stopnja odlivov, ko nasprotna stranka znotraj skupine izračunava svoj količnik likvidnostnega kritja. Pri vlogah znotraj skupine bi tako moral subjekt prosilec – če institucija prejemnica vloge uporablja stopnjo prilivov v višini 100% – pokazati, da nasprotna stranka znotraj skupine teh vlog ne obravnava kot operativnih (kot so opredeljene v členu 27 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61).
- (v) Subjekt prosilec lahko pokaže, da so prilivi ustrezno zajeti tudi v načrtu financiranja v izrednih razmerah, ki ga ima nasprotna stranka znotraj skupine, oziroma, če tak načrt financiranja v izrednih razmerah ne obstaja, v načrtu financiranja v izrednih razmerah, ki ga ima subjekt prosilec.
- (vi) Institucija prosilka bi morala predložiti tudi alternativen načrt skladnosti s predpisi, da bi pokazala, kako namerava v letu 2018 izpolniti polno uveljavljeni količnik likvidnostnega kritja, če izvzetje ne bi bilo odobreno.
- (vii) Institucija prosilka lahko pokaže, da nasprotna stranka znotraj skupine vsaj eno leto izpolnjuje zahtevani količnik likvidnostnega kritja, skupaj z nacionalnimi likvidnostnimi zahtevami, kjer je to relevantno. Če pretekla poročila o količniku likvidnostnega kritja niso na voljo oziroma ne veljajo nobene kvantitativne likvidnostne zahteve, pa se šteje, da obstaja zdrava likvidnostna pozicija, če je upravljanje z likvidnostjo v obeh institucijah v okviru ocene SREP ovrednoteno kot visoko kakovostno.
- (viii) Institucija prosilka bi morala redno spremljati likvidnostno pozicijo nasprotne stranke znotraj skupine ter pokazati, da tudi nasprotni stranki znotraj skupine omogoča redno spremljanje njene lastne likvidnostne pozicije. V nasprotnem primeru bi morala institucija prosilka pokazati, kako dostopa do ustreznih informacij o likvidnostni poziciji nasprotne stranke znotraj skupine – na primer z izmenjavo dnevni poročil o spremljanju likvidnosti.
- (ix) Institucija prosilka bi morala biti sposobna vključiti vpliv, ki ga ima odobritev izvzetja na njen sistem upravljanja s tveganji, da bi tako zagotovila skladnost s členom 86 direktive o kapitalskih zahtevah IV, ter bi morala biti sposobna spremljati, kako bi morebiten preklic izvzetja vplival

na njeno pozicijo likvidnostnega tveganja in njen količnik likvidnostnega kritja.

- **Ocena glede odobritve izvzetja iz zgornje meje prilivov po členu 33(2)(b) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61**

Treba je upoštevati, da bi bilo to izvzetje pod določenimi pogoji za člane institucionalne sheme za zaščito vlog – tj. za člane imetnike vlog (deponente) – funkcionalno enako, kot če bi vloge obravnavali kot likvidna sredstva stopnje 1 v skladu s členom 16(1)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. Čeprav obravnava po členu 16(1)(a) zadeva števec količnika likvidnostnega kritja, bi se z odobritvijo izvzetja vlog iz zgornje meje prilivov v skladu s členom 33(2)(b) zaradi pobotanja odlivov s prilivi primerljivo zmanjšal imenovalnik omenjenega količnika. S tem bi nastal enakovreden učinek, kot če bi se iste vloge v celoti priznale kot visoko kakovostno likvidno sredstvo, s čimer bi se števec povečal.

Institucija ima na primer skupni znesek likvidnih sredstev (X), skupne odlive (Z) in skupne prilive (A) ter vloge pri drugih nasprotnih strankah znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog, ki so vključene v njene skupne prilive (A).

V osnovnem scenariju (ni izvzetja, člen 16 delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja se ne uporablja) je mogoče količnik likvidnostnega kritja (LCR) izraziti kot:

$$LCR = X / (Z - \text{MIN}(A; 0,75Z))$$

Ob predpostavki, da je LCR 100%, ga je mogoče izraziti tudi kot:

$$X = Z - \text{MIN}(A; 0,75Z)$$

V drugem scenariju predpostavljamo, da so vloge znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog vključene v skupna likvidna sredstva (skladno s členom 16(1)(a) delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja). LCR je mogoče izraziti kot:

$$LCR = (X + Y) / (Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z))$$

Ob predpostavki, da je LCR 100%, ga je mogoče izraziti tudi kot:

$$X + Y = Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z)$$

V tretjem scenariju predpostavljamo, da so vloge znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog izvzete iz 75-odstotne zgornje meje prilivov (skladno s členom 33(2)(b) delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja). LCR je mogoče izraziti kot:

$$LCR = X / (Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z) - Y)$$

Ob predpostavki, da je LCR 100%, ga je mogoče izraziti tudi kot:

$$X = Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z) - Y \text{ oziroma kot:}$$

$X + Y = Z - \text{MIN}(A - Y; 0,75Z)$, kar je enako kot v drugem scenariju.

ECB posledično meni, da se izvzetje iz zgornje meje prilivov ne bi smelo uporabljati pri vlogah od subjektov (članov institucionalne sheme za zaščito vlog), upravičenih do obravnave iz člena 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah (glej poglavje ... odstavek ... v tem vodniku), ki so v celoti upravičene do obravnave v skladu s členom 16(1)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Zaradi tega naj kreditne institucije pri določanju količnika likvidnostnega kritja neposredno uporabljajo obravnavo iz člena 16(1)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Pri drugih vlogah, ki niso upravičene do obravnave v skladu s členom 16(1)(a), je mogoče izvzetje uporabiti samo v naslednjih primerih.

(1) Če mora subjekt prejemnik vloge v skladu z nacionalno zakonodajo ali pravno zavezujočimi določbami o institucionalni shemi za zaščito vlog imeti ali investirati vloge v likvidna sredstva stopnje 1, kot so opredeljena v črkah (a) do (d) člena 10(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

ali

(2) Če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) Ni nobenih pogodbenih klavzul, ki bi zahtevale izpolnjevanje specifičnih pogojev, da bi priliv postal razpoložljiv.

(ii) Ni nobenih določb, ki bi nasprotni stranki znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog dovoljevale, da ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti ali da naloži dodatne pogoje za dvig vloge.

(iii) Pogojev pogodbenega dogovora, ki urejajo vloge, ni mogoče bistveno spremeniti brez prejšnje odobritve ECB.

(iv) Za prilive velja simetrična ali konservativnejša stopnja odlivov, ko nasprotna stranka znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog izračunava svoj količnik likvidnostnega kritja. Tako bi moral subjekt prosilec – če institucija prejemnica vloge uporablja stopnjo prilivov v višini 100% – pokazati, da nasprotna stranka znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog teh vlog ne obravnava kot operativnih (kot so opredeljene v členu 27 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61).

(v) Prilivi so ustrezno zajeti tudi v načrtu financiranja v izrednih razmerah, ki ga ima nasprotna stranka znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog.

(vi) Institucija prosilka predloži tudi alternativen načrt skladnosti s predpisi, da bi pokazala, kako namerava v letu 2018 izpolniti polno uveljavljeni količnik likvidnostnega kritja, če izvzetje ne bi bilo odobreno.

(vii) Institucija prosilka lahko pokaže, da nasprotna stranka znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog vsaj eno leto izpolnjuje zahtevani količnik likvidnostnega kritja, skupaj z nacionalnimi likvidnostnimi zahtevami, kjer je to relevantno. Če pretekla poročila o količniku

likvidnostnega kritja niso na voljo oziroma ne veljajo nobene kvantitativne likvidnostne zahteve, pa se šteje, da obstaja zdrava likvidnostna pozicija, če je upravljanje z likvidnostjo v obeh institucijah v okviru ocene SREP ovrednoteno kot visoko kakovostno.

- (viii) V okviru institucionalne sheme za zaščito vlog so na voljo ustrezni sistemi za spremljanje in analiziranje likvidnostnega tveganja, o čemer so posamezni člani obveščeni v skladu s členom 113(7)(c) in (d) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (ix) Institucija prosilka je sposobna vključiti vpliv, ki ga ima odobritev izvetja, v svoj sistem upravljanja s tveganji, ter spremljati, kako bi morebiten preklc izvetja vplival na njeno pozicijo likvidnostnega tveganja in njen količnik likvidnostnega kritja.

Poleg tega – kar zadeva drugo kategorijo vlog, primernih za izvetje iz zgornje meje – zakonska dikcija »skupine subjektov, ki so upravičeni do obravnave iz člena 113(6) ali (7) Uredbe (EU) št. 575/2013« pomeni, da so morali biti pogoji iz člena 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah izpolnjeni ter da je moralo biti izvetje izpostavljenosti znotraj skupine iz tveganju prilagojenih kapitalskih zahtev dejansko odobreno. Zaradi tega bi morali biti subjekti, ki so bili izvzeti iz bonitetne konsolidacije v skladu s členom 19 uredbe o kapitalskih zahtevah, izključeni tudi iz uporabe izvetja glede zgornje meje prilivov, saj izvetja po členu 113(6) uredbe o kapitalskih zahtevah ni mogoče odobriti. Posledično ni dovoljeno niti izvetje iz zgornje meje prilivov po členu 33(2)(b) delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja.

V tem primeru bi bilo mogoče druge vloge znotraj skupine izvzeti samo takrat, ko mora subjekt prejemnik vloge v skladu z nacionalno zakonodajo ali drugimi pravno zavezujočimi določbami o skupinah kreditnih institucij imeti ali investirati vloge v likvidna sredstva stopnje 1, kot so opredeljena v črkah (a) do (d) člena 10(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

- **Ocena glede odobritve izvetja iz zgornje meje prilivov po členu 33(2)(c) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61**

ECB meni, da bi morali biti prilivi, ki že uživajo ugodnejšo obravnavo iz člena 26 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, izvzeti tudi iz zgornje meje iz člena 33(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Za odobritev izvetja v zvezi s prilivi iz drugega pododstavka člena 31(9) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 namerava ECB takšne prilive oceniti glede na opredelitev promocijskih kreditov v členu 31(9) ter glede na kriterije iz člena 26 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 in specifikacije iz odstavka 13 v tem poglavju.

Poglavje 9

Sistem upravljanja in bonitetni nadzor

9.3 ZDRUŽITEV FUNKCIJ PREDSEDNIKA IN GLAVNEGA IZVRŠNEGA DIREKTORJA (člen 88(1)(e) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

ECB meni, da bi morale biti izvršne in neizvršne funkcije v kreditnih institucijah jasno ločene, ter da bi morala biti ločitev funkcij predsednika in glavnega izvršnega direktorja pravilo. Preudarna načela upravljanja in vodenja družb zahtevajo, da se obe funkciji opravljata v skladu z zahtevami glede pristojnosti in odgovornosti. Zahteve glede pristojnosti in odgovornosti predsednika upravljalnega organa v njegovi nadzorni funkciji (predsednik) se razlikujejo od zahtev glede glavnega izvršnega direktorja, kar odraža različne namene nadzorne funkcije na eni strani in upravljalne funkcije na drugi strani.

Poleg tega načela *Corporate Governance principles for banks* (smernice) Baselskega odbora za bančni nadzor (julij 2015) priporočajo, da »je za učinkovitost nadzora potrebno, da je predsednik upravnega odbora neodvisen ali neizvršni član odbora. V jurisdikcijah, kjer sme predsednik prevzeti izvršne funkcije, bi morale imeti banke pripravljene ukrepe za ublažitev morebitnih negativnih vplivov na sistem medsebojnega nadzora, tako da bi na primer odbor vključeval vodilnega člana, višjega neodvisnega člana ali podobnega člana ter imel tudi večje število neizvršnih članov.« (odstavek 62).

Odobritev združitve obeh funkcij bi se torej smela dati samo v izjemnih primerih in pod pogojem, da ima banka pripravljene korektivne ukrepe, ki zagotavljajo, da združitev ne bo okrnila obveznosti, ki jih imata obe funkciji glede pristojnosti in odgovornosti. ECB namerava prošnje za združitev obeh funkcij ocenjevati v skladu z zgoraj omenjenimi baselskimi načeli in Smernicami Evropskega bančnega organa o notranjem upravljanju (GL 44), ki priporočajo, da »ima institucija pripravljene ukrepe za zmanjšanje morebitne škode za njen sistem medsebojnega nadzora«.

ECB namreč meni, da bi morala biti takšna odobritev dana samo za čas, ko še naprej obstajajo upravičljive okoliščine, ki jih je v skladu s členom 88(1)(e) direktive o kapitalskih zahtevah IV predstavila institucija prosilka. V šestih mesecih zatem, ko ECB sprejme sklep o odobritvi združitve obeh funkcij, mora kreditna institucija oceniti, ali upravičljive okoliščine dejansko še naprej obstajajo, in obvesti ECB. ECB lahko prekliče odobritev, če ugotovi, da izid ocene glede nadaljnega obstoja izjemnih okoliščin ni zadovoljiv.

ECB bo pred odobritvijo ocenila naslednje dejavnike:

- (1) posebne razloge, zaradi katerih so okoliščine izjemne, pri čemer dejstva, da je združitev dovoljena v skladu z nacionalnim pravom, ne bo upoštevala kot zadostnega;
- (2) vpliv na sistem medsebojnega nadzora v okviru upravljanja in vodenja kreditne institucije ter kako se bo ta vpliv ublažil, pri čemer bo upoštevala:

- (a) obseg, naravo, kompleksnost in raznolikost aktivnosti; posebnosti okvira upravljanja in vodenja glede na veljavno gospodarsko pravo ali posebnosti statuta institucije; ali navedeno dovoljuje ali preprečuje ločenost upravljalvske od nadzorne funkcije;
- (b) obstoj in obseg čezmejnih aktivnosti;
- (c) število, kakovost in naravo delničarjev: na splošno diverzificirana baza delničarjev ali kotacija na organiziranem trgu ni nujno v prid odobritvi, po drugi strani pa je lahko 100-odstotni nadzor nad subjektom s strani matične družbe, ki sama v celoti upošteva ločenost funkcij med predsednikom in glavnim izvršnim direktorjem ter skrbno spremlja svojo odvisno družbo, v prid odobritvi.

Kreditna institucija je nedvomno sama odgovorna za to, da ECB pokaže, da ima pripravljene učinkovite ukrepe, ki so skladni z ustreznim nacionalnim pravom, za ublažitev morebitnih negativnih vplivov na sistem medsebojnega nadzora v okviru svojega upravljanja in vodenja.

ECB trenutno sodeluje s pristojnimi nacionalnimi organi v posebni mreži, da bi dodatno določila zgoraj omenjene dejavnike za nadzorno oceno prošenj v skladu z nacionalno zakonodajo, ki implementira člen 88 direktive o kapitalskih zahtevah IV.

9.7 PROCES OCENJEVANJA USTREZNOSTI NOTRANJEGA KAPITALA ZA KREDITNE INSTITUCIJE, KI SO STALNO POVEZANE S CENTRALNIM ORGANOM (člen 108(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

Člen 108(1) (drugi pododstavek) direktive o kapitalskih zahtevah IV določa, da lahko pristojni organi kreditno institucijo iz člena 10 uredbe o kapitalskih zahtevah (centralni organ in povezane institucije) na posamični podlagi izvzamejo iz zahteve po izpolnjevanju zahtev v zvezi z ICAAP.

ECB se nagiba k temu, da bi takšno izvzetje odobrila v primerih, ko je bila zadevni kreditni instituciji že odobrena opustitev kapitalskih zahtev iz člena 10 uredbe o kapitalskih zahtevah. Več podrobnosti o odobritvi opustitve v skladu s členom 10 uredbe o kapitalskih zahtevah je na strani ... (razdelek 1.7)